

Cal Baumer

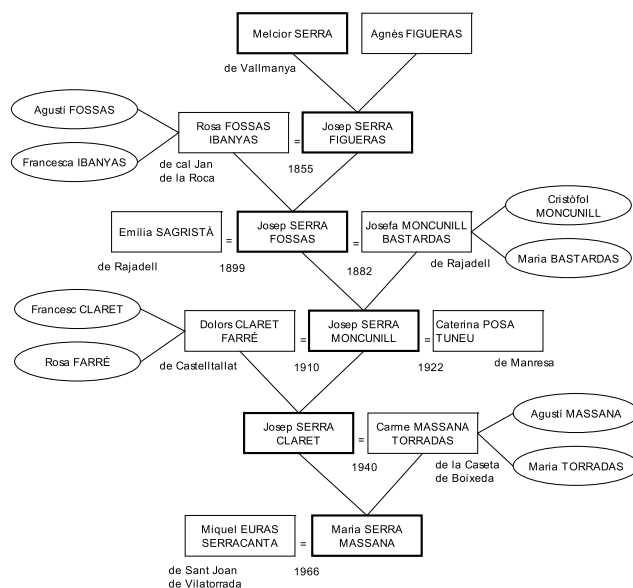
El constructor de la casa va ser Josep Serra Figueras. Era fill de Melcior i Agnès, uns pagesos de Vallmanya, i va venir a Fals, com tants d'altres, atret per la possibilitat de poder treballar a les vinyes. La vinya era un negoci florent en aquella època, perquè el preu del vi no parava de pujar. El Josep va casar-se a l'església de Fals el gener de 1855 amb Rosa Fossas Ibanyas, que era de cal Jan de la Roca. Els pares li van donar 50 lliures de dot i un lot de roba o aixovar. La qualitat i la quantitat de les peces de roba que componien l'aixovar d'una núvia depenien de la categoria social d'aquesta. En aquest cas la roba que es va endur la núvia de la casa dels pares va ser: dos vestits, dos llençols, sis camises, una flassada, unes tovalles i un cobrellit.

El dia 1 de gener de 1856, el Josep va aconseguir que el procurador del senyor Ramon Soler de la Plana li fes la cessió d'un tros de terra de dos quartans de superfície, de l'heretat Oliveres, per construir una casa i fer un hort. El terreny estava situat justament a la frontera entre les terres d'Oliveres i les del Tatger, a tocar les cases que ja hi havia edificades al Raval. La cessió es va fer a canvi d'un cens perpetu d'un pollastre, que el Serra i els seus successors havien de lliurar el dia de Nadal de cada any. La casa ja apareix en una relació de 1890 amb el nom de Baumé, la qual cosa ens porta a pensar que Baumé o Baumer era segurament un àlies o sobrenom del Josep Serra. Per transmissió oral se sap que l'àlies venia del fet que els avantpassats havien estat masovers en un mas conegut com la Bauma. El 19 de novembre de 1892, el rector Josep Vall de Vilaramó va prendre testament al Josep. El pobre devia estar a les acaballes, perquè va ser enterrat el dia 23 del mateix mes.

Les propietats van passar al seu fill Josep Serra Fosas, amb el deure però, de mantenir la mare a casa, segons s'havia estipulat en els capítols i ratificat en el testament. El Josep va casar-se el 1882 amb Josefa Moncunill Bastardas, de Rajadell, amb la qual va tenir cinc fills, anomenats Josep, Pere, Joan, Antònia i Vicenç. El 7 de març de 1896 la Josefa va infantar el seu sisè fill, un vailet. Però el part va anar malament i l'endemà mare i fill van morir. Durant tres anys el vidu va tirar endavant la família com va poder, fins que va casar-se amb Emília Sagristà Lladó, també filla de Rajadell. Aquesta era soltera i els seus pares li van donar un dot de 80 pessetes a terminis, 10 pessetes anuals durant vuit anys. Però l'Emília tenia estalviats uns diners, 625 pessetes que va afegir al dot. En els capítols s'especifica la procedència d'aquest capital «...que Emília con su industria y ahorro ha adquirido, lo mismo que varias ropas, una cómoda y un cofre, estimado en doscientas pesetas...» L'escreix que va fer el Josep a la segona muller va ser de 235 pessetes. El 4 de setembre de 1928, a l'edat de 66 anys, el Josep va fer via cap al cementiri, deixant com a successor a Josep Serra Moncunill.

Aquest Josep tercer va prendre el seu pare com a model i també va ser protagonista de dos matrimonis al llarg de

la seva vida. En primera instància amb Dolores Claret Farré, de Castelltallat, el novembre de 1910, i pocs mesos després de l'òbit d'aquesta, el 1921, amb Caterina Posa Tuneu, de la ciutat de Manresa. La Caterina no va portar cap dot, únicament una mica de roba. Tenia 36 anys i ja gairebé havia sobrepassat l'edat de criar. Amb la primera muller però, havia tingut una noia, la Montserrat, i un fill a qui van posar lògicament Josep, el quart primogènit de dur aquest nom de pila. El Josep era pagès com els seus avantpassats, però el 1912 va entrar a treballar a la **Companyia de los Caminos de Hierro del Norte**, l'actual RENFE, encarregant-se del manteniment de la via al sector de Rajadell. El fet de tenir aquesta feina estable el posava en avantatge respecte a la majoria dels seus veïns, que no disposaven d'uns ingressos fixes com ell, sinó que depenien únicament del producte de les vinyes, subjecte als capricis del temps. Quan va començar a treballar cobrava deu rals diaris, però abans de la guerra el seu sou de ferroviari ja era de cinc pessetes diàries, diners que li permetien viure amb una certa comoditat. Es conta que cal Baumer va ser la primera casa del Raval que va poder comprar un aparell de ràdio. Atrets per la novetat de l'invent molts habitants del poble s'hi acostaven per escoltar les notícies.

Josep Serra Claret va formar parella el 1940 amb Carme Massana Torrades. La Carme era filla dels estadants de la casa anomenada la Caseta o Casa Nova de Boixeda, una masoveria de Boixeda situada a poca distància de cal Tico Vell. L'enllaç matrimonial va ser doble entre les dues cases, ja que també van aparellar-se la Montserrat Serra amb el Josep Massana. El Josep i la Carme no van tenir cap noi a qui posar Josep, trencant així la tradició familiar. Van tenir dues filles, la Maria i la Montserrat. La Maria Serra Massana va casar-se el 1966 amb Miquel Euras, un fuster de Sant Joan de Vilatorrada, mentre que la seva germana Montserrat ho va fer amb Josep Sallent, de Guardiola. Després de la defunció del Pepet el 1996, la Carme va anar a viure a casa de la seva filla a Sant Joan. Des d'aleshores de la casa de cal Baumer se n'ha ocupat la seva hereva Maria Serra Massana.